

Sygn. akt VII U 1110/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Teresa Ogrodnik

Protokolant: st. sek. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 r. na rozprawie

sprawy K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 kwietnia 2014 r. Nr (...)

postanawia:

uchylić zaskarżoną decyzję, sprawę przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L., a postępowanie umorzyć.

VII U 1110/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 24.04.2014 r., (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L., odmówił K. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, albowiem komisja lekarska Zakładu orzekła, iż wnioskodawca nie jest już niezdolny do pracy (k. 197 akt rentowych).

K. C. w dniu 30.04.2014 r. złożył od powyższej decyzji odwołanie, z którego wynika zarzut błędnej oceny jego stanu zdrowia oraz żądanie dalszego ustalenia prawa do spornego świadczenia (k. 2 akt sprawy).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

K. C. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w bezpośrednio po sobie następujących okresach od 15.05.1999 r. do 31.01.

2013 r. (k. 141, 151 a. r.). Przy dotychczasowym ustalaniu mu niezdolności do pracy orzecznicy ZUS brali pod uwagę schorzenia o charakterze (...) (t. I, k. 14v. 45v., 61v., 147v.; t. II, k. 12, 36, 54, 68; t. III, k. 14v.-16, 30-31 dokumentacji orzeczniczolekarskiej). Na te same zaburzenia sprawności organizmu ubezpieczony powoływał się w postępowaniu, poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji (t. III, k. 1-13, 19-20, 23-29 dok. lek.).

Biegły (...)(opinia biegłych sądowych – k. 25-26 a. s.).

Wskazane okoliczności nie miały charakteru spornego pomiędzy stronami protokołu posiedzenia – k. 38 i v. a. s.). To samo dotyczyło treści dokumentów, z których okoliczności te wynikają. Ich powołanie miało więc charakter jedynie porządkujący.

W tym stanie rzeczy zaskarżona decyzja podlega uchyleniu, sprawa przekazana do rozpoznania organowi rentowemu, a postępowanie umorzeniu.

Dyspozycję taką zawiera norma, wyrażona w art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., stanowiącym, że w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji.

Z powołanej wyżej opinii biegłych wynika wprost, że po dniu zaskarżenia wskazanej na wstępie decyzji u ubezpieczonego pojawiła się nowa jednostka chorobowa, która siłą rzeczy nie mogła podpadać pod ocenę organów orzeczniczych ZUS, a ocena taka zawsze winna zostać wyrażona przed poddaniem sprawy kontroli w ramach sądowego postępowania o świadczenie, wynikające z niezdolności do pracy (samodzielnej egzystencji).

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanego przepisu, orzeczono, jak w postanowieniu.